

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Reaktionen i Frankrig (1874)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 193. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandes05-shoot-idm139713218068144/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

i 1814 som i 1815 Fæstningen Thionville med Glans. Sønnen har i sine Skrifter villet gøre en ivrig Napoleonsdyrker ud af ham. Han var alt andet, og de tilbagevendte Bourboner vandt ham hurtigt og helt ved straks at gengive ham hans Grad som General med Tjenestealder lige fra 1809, da han udnævntes af Kong Joseph. Victor Hugos Fader var da i lige saa høj Grad som hans Moder, Datteren af en kongetro Rheder i Nantes (Bretagne), det genoprettede Kongedømme hengiven med Liv og Sjæl. Under Hugos Opvækst blev imidlertid Forholdet mellem Forældrene af Aarsager, der ikke har noget med Politiken at gøre, mindre godt, saa de levede adskilte. Sønnerne Abel, Eugène og Victor blev hos Moderen i Paris.

De havde alle tre poetiske Anlæg, om end kun den yngste levede længe nok i sin fulde Kraft til at kunne vinde Ry. Alle slog de fra først af ind paa den samme Konge- og Kirkevej. Hvad særligt Victor angaar, sagde han som Dreng: Jeg vil være Chateaubriand eller Ingenting.

Efter at have vundet Præmier for Digte i Paris og Toulouse, stiftede de tre Brødre for at tjene deres Brød i 1819 et poetisk Tidsskrift. Chateaubriand ledede dengang det yderliggaaende Højreblad *Le Conservateur*, Brødrenes Tidsskrift fik efter Forbilledet Navnet *Le Conservateur littéraire*, og Chateaubriand selv bød med Varme det ny Organ velkomment. Tidsskriftet, der udkom to Gange maanedlig indtil Marts 1821, indeholdt saa mange Digte og Artikler af Victor Hugo, at han alene leverede mere Stof end alle de øvrige Medarbejdere tilsammen. Her allerede findes nogle af hans mest bekendte Oder: *Jomfruene fra Verdun*, Oden om Vendée's Skæbne, den om Hertugen af Berri's Død, den om Greven af Bordeaux's Fødsel og den vakre, mere personlige Glædeshymne over Genoprettelsen af Henrik d. 4des Statue. Og her findes (i et Antal af over hundrede) hans første kritiske Artikler, af hvilke kun nogle faa, stærkt forvanskede, har fundet Plads i Samlingen *Littérature et Philosophie mêlées*.

Poesien er ham her Religionens Datter. I Anledning af en *Ode mod Guds Tilværelse* skriver han: «Trangen til at takke en velgørende Gud i et Sprog, der var ham værdigt, avlede Poesien. Den delte fra sin Fødsel Religionens Triumfer, der forenede de første Samfund og begyndte Verdens Civilisation. Nutildags hvor man for at nedbryde Samfundet angriber Religionen, den eneste Trædse paa Meneskene, det eneste varige Baand, der holder